

Det kan ikke nytte med Telegrambureauer, Aviser o. s. v.; nej, skal man have paalidelige Efterretninger, maa man have dem ad diplomatisk Vej, og det vil man være bedre betrykket for at faa, naar man hos den paagældende Magt har en egen Repræsentant. Jeg henstiller derfor dette Spørgsmaal til nøjere Overvejelse.

Dernæst er der med Hensyn til Østasien ogsaa Spørgsmaal, som bør overvejes. Jeg har med megen Interesse læst den udmærkede Betænkning, som er afgiven, men det forekommer mig, at med Hensyn til Østasien er der ikke den samme Klarhed og Sikkerhed som ellers, naar det f. Eks. gøres, at Kineserne fremfor andre fremmede foretrakke Japanesere, samtidig med, at man læser, hvorledes Japaneserne blive boykottede i Kina baade her og der. Derfor forekommer det mig, at Spørgsmaalet om vor Repræsentation der ude og Maaden, hvorpaa vi skulde repræsenteres der, ogsaa burde være Genstand for nærmere Overvejelse, da det jo dog har særlig økonomisk Interesse ogsaa for Danmark at faa Adgang til Østasien.

Med Hensyn til Konsulerne finder jeg i øvrigt ikke noget særligt at bemærke. Dog skal jeg gøre opmærksom paa, at naar Bestemmelsen i § 13 siger at „Generalkonsul er samtlige i hans Distrikt ansatte Konsulers og Vicekonsulers foresatte“, og det dernæst hedder, at Vicekonsuler o. s. v. udføre deres Tjeneste paa eget Ansvar, passe disse Bestemmelser ikke sammen. Thi naar Generalkonsulen er den foresatte, maa Konsuler og Vicekonsuler være pligtige til at følge hans Ordre, og i saa Fald handle de jo ikke paa eget Ansvar. Det forekommer mig derfor, at der hvor findes et andet Udtryk, som sagde, hvad der vel ogsaa er Mening, at de paagældende kun ere ansvarlige, paa samme Maade som underordnede Embedsmænd ere det overfor deres overordnede.

Med Hensyn til de Gebyrer, Konsulerne oppebære, staar der en Regel i § 39 om, at de oppebaarne Beløb, for hvilke der skal aflægges Regnskab, blive for de fastlønnede Embeders Vedkommende at indbetale i Statskassen. Jeg har hørt den Anskuelse fremsætte, at det var en mindre heldig Bestemmelse, for saa vidt Konsulerne derved vare udelukkede fra efter Omstændighederne at kunne udføre de paagældende Handlinger gratis. Og der kunde jo jævnlig være Spørgsmaal om, at Danske, der kunde ønske et eller andet udført af Konsulen, vare i en saadan Situation, at de ikke havde Raad til at betale derfor. Efter

denne Regel vilde altsaa Konsulerne være udelukkede fra at gøre sligt gratis, da de, som sagt, skulde aflægge Regnskab for Gebyrerne. Der kunde maaske være Anledning til i saa Henseende at indføre visse Lempelser.

Ja, det var disse Bemærkninger, jeg havde at knytte til Lovforslaget.

Reedtz-Thott: De to foreliggende Lovforslag behandle et Emne, som desværre ikke ofte er Genstand for Behandling i Rigsdagen. Der er ikke blevet lovgivet om Lønninger for Diplomati og for Udenrigsministeriet i en Række af Aar. I Slutningen af 60'erne skete der en meget betydelig Indskrænkning i Udenrigsministeriet og ligeledes en betydelig Indskrænkning i det diplomatiske Korps, samtidig med, at der skete Indskrænkninger paa mange andre Omraader. Men medens gennem Aarene de sidstnævnte Indskrænkninger paa mange Punkter ere blevne til Udvidelser, er man for Udenrigsministeriets og det diplomatiske Korpses Vedkommende stadig bleven staaende ved den store Indskrænkning, der i sin Tid fandt Sted. Det glæder mig derfor, at man nu ved disse Lovforslag har søgt at komme den Trang, som ganske sikkert i Mellemtiden har udviklet sig, i Møde.

Noget anderledes er det i Aarenes Løb gaaet med Konsulativæsenet. Dette have vi haft til Behandling ved Loven af 14. April 1893 og ved senere Love. Ved den Lejlighed blev der indført nogle lønnede Konsuler, men det var dog kun, som det ogsaa da blev sagt, et Forsøg; man vilde gøre, for at se, om det vilde være rigtig at have udsendte Konsuler, hvis hele Opgave skulde være at virke for Danmark i Udlandet. Ogsaa her har det været mig en stor Tilfredsstillelse at se, at man i Lovforslaget har taget Spørgsmaalet op om at udsende Konsuler i stor Maalestok, og at der til forskellige Steder vil blive udsendt baade Generalkonsuler, Konsuler og Vicekonsuler, saaledes at den ganske lille Stab af, saa vidt jeg husker, 5 udsendte Konsuler, vi nu have, vil blive udvidet meget betydeligt, idet der vil blive udsendt 18 Embedsmænd af den Branche.

Med Hensyn til selve det diplomatiske Korps kunde jeg ønske, at der var sket nogen Udvidelse af dette. Jeg er overbevist om, at der er flere Steder, hvor det kunde være ønskeligt for os at have udsendte Diplomater, og jeg skal fuldstændig slutte mig til de Ytringer, som den sidste ærede Taler (Matzen) fremførte om